

§. 14.

Lékařové jak veřejně ustavení tak i soukromí zvláště povinni jsou, k tomu přihlížeti, aby taxa nebyla přestupována, a staloli by se to, mají to úřadu politickému oznámiti.

Kromě toho může každý, kdo by měl s důvodem za to, že v příčině této jest stížen, na náležitém místě stížnost vésti.

§. 15.

Lékařové a hojiči povinni jsou, bráti do svých lékáren domácích a k aparátům pro potřebu v nouzi, majili právo je míti, potřebné preparáty chemické a lékařství složená, jediné od lékárníků, a prokázati mají, že je od nich vzali, zvláštní knížkou odbírací, v kteréž se má určitě udati jméno léku, mnoholi lék váží a kdy byl vzat a v kteréž se má na potvrzení toho lékárník podepsati. Naproti tomu jsou ale lékárníci povinni, nechávati lékařům a hojičům léky, které k tomu konci od nich vezmou, o 20 procent levněji, nežli jest dle taxy zákonní vyměřeno.

Co se týče lékařů zvířecích, zůstávají prozatím v platnosti nařízení posavadní k nim se vztahující. Léky pro zvířata nesmějí se však nikdy počítati výše, nežli je v taxe za ně ustanoveno. Na dispensaci jich taxa za práce recepturní se nevztahuje.

§. 16.

Předpisové kromě nařízení tohoto vydání, týkající se toho, odkud se mohou zboží lékové a léky bráti, kdo je může míti a prodávati, zůstávají v moci a váze své.

§. 17.

Kdo by, nemaje k tomu povolení, léky vnitřní nebo zevnitřní, nebo léky zapovězené, anebo lékové zboží materiální neznámého druhu prodával, léky chybně neb špatně připravoval a schovával, za jiné je změnil, při prodávání jedu neopatrnosti nějaké se dopustil, proti předpisu jedu vydával, nebo při schovávání a oddělování zboží jedového nedbanlivý byl, potrestán bude podle zákona trestního.